

Archívum → 2008 → 5. szám - 2008. március 17. → Kultúra

„Van itt valami”

Erdélyi Ágnes a Grand Café és a Móra Ferenc Kollégium vezetője - két olyan helyé, amely nélkül Szeged és annak kulturális élete másmilyen lenne, mint amilyen: rosszabb. Évtizedek óta tartó munkájának elismerésül a Szegedért Alapítvány társadalmi-állampolgári kuratóriumának Debreczeni Pál-díját vehette át március 8-án. Ez alkalomból beszélgetünk vele.

- Cikk nyomtatás
- Link küldés
- Megosztás

Hiánypótló Grand Café

- **„Nem a kávéházból élünk, ő él mibőlünk”: írta egy helyütt. A két dolog ennyire kizárná egymást?**
- Egyfelől az anyagi lehetőségeinkre utaltam itt játékosan, másfelől pedig arra, hogy fiatal munkatársaink, akik pályakezdő idejüket a Grand Caféra szánják, többet érdemelnének. Egy másik értelemben azonban mi is élünk a Grand Caféból: rengeteg inspirációt, örömet kapunk a munkánk közben, miközben sokaknak okoz jó érzést, hogy ez a hely létezik.
- **Hogyan látja a Grand Café bő évtizedét a városban?**
- A kávézó az első pillanattól fogva megtalálta a helyét. Ez azt mutatta, hogy hiányt pótol: a kultúrára fogékony emberek szeretik az időt egy barátságos, otthonos helyen eltölteni, ahol mindig történik valami. A Grand Café pedig minden hónapban kínál valami érdekeset, mozit, irodalmi estet, kiállítást; de aki csak jól akarja érezni magát, az is betérhet egy kis vörösborra a barátaival. Nemrég kaptam e-mailt egy Budapestre került egyetemistától, hogy a Szegedről elszármazottak próbálnak a fővárosban valami hasonló helyet keresni, de nem találnak. Egy képzőművész pedig azt mondta, többször elmélkedett a barátaival, vajon mitől is jó a Grand Café, de a választ ők sem tudják. Van itt valami, ami több, más, mint egyéb helyeken, de hogy mi ez a valami, azt nem tudjuk. Én sem akarom megfogalmazni.

Erdélyi Ágnes: a Grand Café és a Móra rengeteg inspirációt, örömet ad.
Fotó: Segesvári Csaba

Kultúraközvetítő Móra

- **A Móra-kollégium programjai mindig színesek és színvonalasak: megfordult itt már az irodalom színe-java is Hrabaltól Esterházyn át Nádasig. Milyen lehetőségei vannak egy kollégium kultúraközvetítő tevékenységének?**
- Bár a magyarországi gazdag hagyományok indokolnák, a körülmények mégsem segítik, hogy a felsőoktatási kollégiumok úgy működjenek, mint például a Móra és általában a szegedi kollégiumok. Az egyetemek életében a periférián helyezkednek el a kollégiumok, és a kollégiumi tanári állást is kevesen vállalják hivatásnak, kevesen látnak benne perspektívát. A Móra-kollégium e szempontból is szerencsés Kovács Attila kollégiumi tanár munkája és jelenléte miatt. Hogy felépüljön egy hagyomány, évtizedek közös erőfeszítésén múlik, amit aztán vigyázva, örökösen megújulva kell továbbépíteni. Érzékenynek kell lenni arra is, hogy az egyetemisták érdeklődése hogyan változik. Úgyhogy nagyon munkás dolog jó kollégiumot csinálni.

Támogatás

- **Mi az, amiben változnak az egyetemisták?**
- Az a tapasztalatom, hogy a legfogékonyabb, legérzékenyebb, a tanulmányokat komolyan vevő hallgatók rétegének aránya eléggé állandó. A felsőoktatás azonban olyan kényszerpályán van az utóbbi években, amit maguk a hallgatók is megsínylenek. Ugyanakkor a diákok egy jelentős része tehetséges és próbálkozik. Mivel sok öntevékeny csoportnak egyre bizonytalanabb a támogatottsága, a Grand Café erőn felül próbál az ilyen kezdeményezések mellé állni; bár amióta az állami támogatásunk megcsappant, mi is kevesebbet tudunk ilyen célokra áldozni. A kollégium jobb helyzetben van: ott normatív támogatási forma él az utóbbi években, mi határozhatjuk meg, milyen célra használjuk a befolyt összegeket. Így jelentősen támogathatjuk a szakmai, a kulturális kezdeményezéseket és a hallgatói csoportokat. Ha valaki értelmes igénnyel jelentkezik, biztos, hogy segítjük.